

enkelte Regeringsmænd af Venstre, skønt der jo ikke er saa mange af dem i Byerne, var der kun to — siger og skriver to — der fulgte Adjunkt Neersø. Det var en saa enstemmig Tilkendegivelse, som man overhovedet kan tænke sig, fra denne meget betydende Forsamling af, at man kræver, at Staten skal blive ved at give $\frac{1}{3}$ af Bidraget til Hjelpekasserne. Jeg tror ikke, det kan siges overfor denne Tilkendegivelse at være klog Politik ikke at yde denne Trediedel, og nogen god Politik kan det aldrig være. Thi er der noget Sted, hvor der er Grund til at give et betydeligt Tilskud, er det i Sandhed overfor Hjelpekasserne, angaaende hvilke jeg ganske kan slutte mig til de Udtalelser, som kom fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Vi kunne ikke, som den ærede Ordfører (N. P. Jensen) sagde, vente med at tale om dette, til vi komme til Tillægsbevillingsloven. Thi hvad der kommer frem paa Tillægsbevillingsloven, er, hvad der skal bevilges for det svindende Finansaar, men hvad der kommer frem paa Finansloven, er hvad der bevilges for det kommende Finansaar. Det er to forskellige Ting. Hvis vi ikke her vedtage dette Tilskud, saa er det ikke paa Finansloven for det kommende Aar.

Ændringsforslaget Nr. 96, som gaar ud paa at forhøje Tilskuddet til Dansk Idrætsforbund med 2,000 Kr., maa jeg paa det mest indtrængende anbefale til Vedtagelse i den Form, som det vil faa ved Vedtagelsen af Underændringsforslaget under Nr. 97. Forholdet er nemlig det, at man nok fra det saakaldte Venstres Side vil være med til at bevilge 2,000 Kr. mere til Dansk Idrætsforbund, paa Betingelse af, at det selv skaffer et lignende Beløb, men man ved, at Dansk Idrætsforbund er en Fællesorganisation for Idrætsforeningerne hele Landet over, og som ingen selvstændige Indtægter har og er ude af Stand til at tilvejebringe et Medlemskontingent, der løber op til 2,000 Kr. Det har nemlig slet intet andet Medlemskontingent end de smaa Tilskud, Idrætsforeningerne kunne give. Hvis derfor ikke Ordet „indtil“ stryges, betyder det, at Dansk Idrætsforbund ikke faar de 2,000 Kr., man her viser frem, men som man, naar man beholder Ordet „indtil“, stryger i Lommen igen og beholder. Det er dog en urimelig Fremgangsmaade. Dansk Idrætsforbund og de under det sorterende Idrætsforeninger samle unge Mennesker til Udøvelse af sund Idræt, som ikke have Raad til i be-

tydelig Grad at forøge deres Medlemskontingent. De trænge til dette Statstilskud og kunne ikke ofre 2,000 Kr. for at faa det. Derfor haaber jeg, at man vil vise den Rimelighed fra det høje Tings Side, at der samles et Flertal om at stryge Ordet „indtil“ ved at vedtage Underændringsforslaget under Nr. 97, som er stillet af mine Meningsfæller og mig.

Jeg skal saa ganske kort omtale Underændringsforslaget under Nr. 100, som ligeledes er stillet af mine Meningsfæller og mig, og som gaar ud paa, at Redningshjemmene for Alkoholister i Aar skulle have deres Tilskud forhøjet, ikke med 2,000 Kr., men med 5,500 Kr. Det er nødvendigt, for at den Forudsætning, som den ærede Ordfører sagde ogsaa var hans, kan ske Fyldest, nemlig at der nu bliver truffet en forstandig Fordeling af disse Beløb til Redningshjem for Alkoholister. Der har hidtil været bevilget 11,000 Kr. til dem, men Beløbet er blevet fordelt ret vilkaarligt. Det er meget ønskeligt, at der træffes en bedre Fordeling, men for at kunne komme dertil maa Ministeriet have nogen Tid til at undersøge disse Forhold og maa selvfølgelig da beholde til Raadighed det Beløb, som det hidtil har haft, thi hvis man nu skruer det hele ned til at blive 7,500 i Stedet for 11,000 Kr., skal der jo ske en hel Forandring af andre Hensyn, end hvad der er den rimelige Fordeling, saa skal der jo ske Forandring af pekuniære Grunde. Jeg ønsker derfor, at de 11,000 Kr. fuldt ud maa blive bevilgede i Aar, idet jeg saa forventer paa det Finanslovsforslag, som bliver forelagt til Oktober, at se et nyt Forslag fra Ministeriets Side til Fordeling af disse Tilskud.

Wulff: Det første af de Ændringsforslag, jeg ganske kort skal dvæle ved, er Nr. 19, som drejer sig om en Bevilling til Sommerfrakter til de røde Postbude. Jeg kan der i det væsentligste henholde mig til, hvad der blev sagt af de sidste Talere. Det, der har bragt mig og min Gruppe til at slutte os til dette Forslag, er den ogsaa efter vor Mening for en stor Gruppe Funktionærer højst stødende Afgørelse, som fandt Sted ved anden Behandling. Vi have ikke større Kærlighed til den ene Gruppe Postbude end til den anden, og hvis der var sket det omvendte, altsaa hvis Regeringsforslaget var gaaet ud paa at tilstaa Landpostbudene noget, som Tinget saa forandrede og bestemte for de røde Postbude, vilde vor Stilling